

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองการเจ้าหน้าที่ กลุ่มสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง โทร./โทรสาร ๐ ๒๕๗๙ ๘๕๑๓

ที่ กษ ๐๙๐๒/ ว ๑๙๐

วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก

เรียน สนก./ผอ.กอง/สถาบัน/สำนัก/ศทส./สวพ. ๑ - ๘/สชช./กตบ./กพร./สนก./กปร./กกย. และ กวม.

สวพ.๗ ส่งคำขอเข้ารับการประเมินบุคคลเพื่อขอประเมินผลงานให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นของ นางอารีวรรณ ฉิมทับ ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ (ตล.๒๕๗๕) กลุ่มบริการวิชาการ ศวพ.พังงา สวพ.๗ ขอเข้ารับการประเมินบุคคลเพื่อประเมินผลงานให้ดำรงตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ ตำแหน่งเลขที่ และส่วนราชการเดิม ซึ่งกรมฯ ได้เห็นชอบการประเมินบุคคลแล้ว เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๖

ขอประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก ชื่อผลงาน พร้อมเค้าโครงผลงาน และสัดส่วนของผลงาน โดยสามารถดูเค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ) และสัดส่วนของผลงานได้จาก Website ของ กกจ. และหากประสงค์ จะทักท้วงโปรดแจ้งที่ กกจ. ภายในเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันประกาศ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(นายปรัชญา วงษา)
ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่

แบบเสนอเค้าโครงผลงานและข้อเสนอแนวคิดที่เสนอเพื่อขอรับการประเมิน

๑. ผลงาน จำนวนไม่เกิน ๓ เรื่อง (โดยเรียงลำดับความดีเด่นหรือความสำคัญ)

ผลงานลำดับที่ ๑

เรื่อง สำรวจ รวบรวม อนุรักษ์ และคัดเลือกพันธุ์พืชผักพื้นเมืองภาคใต้

ทะเบียนวิจัยเลขที่ ๐๒-๑๗-๖๓-๐๗-๐๑-๐๐-๐๑-๖๓

ระยะเวลาดำเนินการ (เดือน ปี พ.ศ. ที่ดำเนินการ) เดือนตุลาคม ๒๕๖๒ - เดือนกันยายน ๒๕๖๔

สัดส่วนของผลงาน

รายชื่อ/ตำแหน่ง/สังกัด ผู้ขอประเมิน/ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)	สัดส่วน ของผลงาน	รับผิดชอบในฐานะ
นางอารีวรรณ จิมทับ ตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ สังกัด กลุ่มบริการวิชาการ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพังงา จังหวัดพังงา สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๗ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๖๕ %	หัวหน้าการทดลอง
นางจิริภา ออสติน ตำแหน่ง ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาการ เกษตร สังกัด ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพังงา จังหวัดพังงา สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๗ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๓ %	ผู้ร่วมการทดลอง
นายไพบูรณ์ เปรียบยิ่ง ตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ สังกัด กลุ่มวิจัยและพัฒนา สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๗ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๔ %	ผู้ร่วมการทดลอง
นางสาวภาวิณี ความวุฒิ ตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรชำนาญการ สังกัด กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศูนย์วิจัยและพัฒนาศูนย์วิจัยและ พัฒนาการเกษตรระนอง จังหวัดระนอง สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๗ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๔ %	ผู้ร่วมการทดลอง
นางสาวนิภาภรณ์ ชูสีนวน ตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ สังกัด ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๗ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๔ %	ผู้ร่วมการทดลอง
นายบรรเจิด พูลศิลป์ ตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรชำนาญการ สังกัด กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพังงา จังหวัดพังงา สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๗ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๔ %	ผู้ร่วมการทดลอง
นางสาวภัทรพร ศรีวราพันธ์ ตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ สังกัด กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๗ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๔ %	ผู้ร่วมการทดลอง

รายชื่อ/ตำแหน่ง/สังกัด ผู้ขอประเมิน/ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)	สัดส่วนของ ผลงาน	รับผิดชอบในฐานะ
นายอุดมพร เสือมาก ตำแหน่ง ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาการ เกษตรชุมพร สังกัด ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรชุมพร จังหวัดชุมพร สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๗ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๒ %	ผู้ร่วมการทดลอง
นางสาวอัจฉรา ทองสวัสดิ์ ตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ สังกัด กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรชุมพร จังหวัดชุมพร สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๗ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๒ %	ผู้ร่วมการทดลอง
นายสมคิด ดำน้อย ตำแหน่ง ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาการ เกษตรที่สูงเชียงราย สังกัด ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรที่สูง เชียงราย จังหวัดเชียงราย สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๑ จังหวัดเชียงใหม่	๒ %	ผู้ร่วมการทดลอง
นางสาวอัญชลี ม่านทอง ตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ สังกัด กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศูนย์พัฒนาการเกษตรภูสิงห์ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดศรีสะเกษ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๔ จังหวัดอุบลราชธานี	๒ %	ผู้ร่วมการทดลอง
นางวิริยา ประจิมพันธ์ุ ตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ สังกัด กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๗ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๒ %	ผู้ร่วมการทดลอง
นางอาพร คงอิสรุ ตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ สังกัด กลุ่มบริการวิชาการ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๗ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๒ %	ผู้ร่วมการทดลอง

เค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ)

การทดลองนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อคัดเลือกพันธุ์ผักพื้นเมืองภาคใต้ที่มีศักยภาพ เพื่อพัฒนาเป็นอาหารสุขภาพ ได้ดำเนินการระหว่างเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ ถึงเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔ ระยะเวลา ๒ ปี โดยการสำรวจ และรวบรวมพันธุ์พืชผักพื้นเมืองภาคใต้ จากแหล่งปลูกต่างๆ จำนวน ๓๕ ชนิดพืช ได้แก่ แห้ว (Momordica subangulate) พาโหม (Paederia foetida) ออดิบ (Colocasia gigantea) ยำแย้ (Coriandrum sativum) ผักร่าน้ำ (Limnophila rugose) ผักชีล้อม (Foeniculum vulgar Mill) ผักแว่น (Marsilea crenata) เปราะหอม (Kaempferia galanga) เร่ว (Amomum villosum Wall) ดาหลาบ (Etlingera elatior) ผักกูด (Diplazium esculentum) ผักกรีน (Monochoria vaginalis) ลำเท็ง (Stenochlaena palustris) กระวาน (Amomum krevanh) บุกเตี้ย (Arisaema petiolatum Gaqnep) มะระขี้นก (Momordica charantin) ปุดนา (Alpinia zerumbet) ส้มกบ (Oxalis corniculata) ผักเอื้อง (Polygonum tomentosum Willd) ผักช้อง (Blyxa octandra Planch) ผักบู่ไทย (Ipomoea aquatica Forsk) บัวบก (Centella asiatica) ชะพลู (Piper sarmentosum Roxb) บอน (Colocasia Esculenta Sahott) แส้ (Leptocarpus disjunctus Mast) ผักหนาม (Lasia spinosa) กะทือ (Zingiber zerumbet) ส้มเขาคัน (Columellia trifolia Merr) ผักเสี้ยน (Cleome gynandra) พริกขี้หนู (Capsicum Frutescens Linn) ผักลิ้นห่าน (Launaea sarmentosa) ตาลปัตรฤาษี (Limnocharis flava (L.) Buchenau) กระเจี๊ยบ (Hibiscus sabdariffa) ผักกาดนกเขา (Gynura pseudochina) และผักกระเฉด (Neptunia oleracea) ชนิดละ ๕ สายต้น นำมาปลูกเปรียบเทียบใน ๘ สถานที่ แล้วทำการคัดเลือกสายต้นที่ให้ผลผลิตที่สูง และตอบสนองต่อสภาพพื้นที่ปลูกที่มีความแตกต่างกัน จากผลการดำเนินการ สามารถคัดเลือกสายพันธุ์ ได้ชนิดพืชละ ๒ สายพันธุ์ รวมทั้งหมดได้สายพันธุ์ จำนวน ๗๐ สายพันธุ์ ที่มีลักษณะการเจริญเติบโตที่ดี ให้ผลผลิตสูง รสชาติดี และเหมาะสมสำหรับปลูกเชิงพาณิชย์ เป็นพันธุ์ผักพื้นเมืองที่มีคุณค่าทางโภชนาการสูง และสามารถเป็นแหล่งเรียนรู้แก่นักเรียน นักศึกษา หรือผู้ที่สนใจได้ เมื่อได้พันธุ์ที่มีศักยภาพแล้ว จะทำการจัดเก็บรักษาเชื้อพันธุกรรม ลักษณะทางพฤกษศาสตร์ ประวัติพืช ภูมิปัญญาพื้นบ้านของสายพันธุ์ผักพื้นเมืองในพื้นที่ภาคใต้ และจัดทำตัวอย่างพรรณไม้อ้างอิง ส่งตัวอย่างพร้อมรายละเอียดพืชไปเก็บรักษาไว้ในพิพิธภัณฑ์พืชต่อไป ซึ่งพืชผักพื้นเมืองแต่ละชนิด จะมีลักษณะการเจริญเติบโตทางกายภาพ และคุณภาพผลผลิตแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับสายพันธุ์พืช ฤดูกาลผลิต และสภาพแวดล้อมของแปลงปลูก ส่วนอายุการเก็บเกี่ยวของผลผลิตจะแตกต่างกันออกไป ตามอายุของต้นกล้าที่ปลูก และการจัดการของแต่ละพื้นที่

ผลงานลำดับที่ ๒

เรื่อง การตรวจสอบปัจจัยการผลิต/ศัตรูพืช ออกใบรับรองและควบคุมกำกับดูแล พ.ร.บ
ทะเบียนวิจัยเลขที่ ตามภารกิจของหน่วยงาน
ระยะเวลาดำเนินการ (เดือน ปี พ.ศ. ที่ดำเนินการ) ตุลาคม ๒๕๖๓ - กันยายน ๒๕๖๕
สัดส่วนของผลงาน

รายชื่อ/ตำแหน่ง/สังกัด ผู้ขอประเมิน/ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)	สัดส่วนของ ผลงาน	รับผิดชอบในฐานะ
นางอารีวรรณ ฉิมทับ ตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ สังกัด กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพังงา จังหวัดพังงา สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๗ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๘๐ %	หัวหน้าโครงการ
นางพัชรี กุลศิลป์ ตำแหน่ง คณงานทดลองการเกษตร สังกัด กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพังงา จังหวัดพังงา สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๗ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๒๐ %	ผู้ร่วมโครงการ

เค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ)

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีภารกิจและบทบาทหน้าที่ครอบคลุมงานด้านการเกษตรทุกด้านซึ่งแต่ละด้านมีหน่วยงานภายในสังกัด รับผิดชอบ ดูแลเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยดี อย่างมีประสิทธิภาพตามนโยบายของรัฐบาล ซึ่งให้ความสำคัญกับเกษตรกรในการใช้ปัจจัยการผลิตทางการเกษตรที่มีคุณภาพโดยกรมวิชาการเกษตรเป็นหน่วยงานหลักในการตรวจสอบควบคุมปัจจัยการผลิตด้านพืช ได้แก่ ปุ๋ย วัตถุอันตรายทางการเกษตร และเมล็ดพันธุ์พืช ให้มีคุณภาพมาตรฐาน เพื่อช่วยลดต้นทุนการผลิตให้กับเกษตรกร

ปัจจุบันยังมีเกษตรกรที่ถูกหลอกลวงจากกลยุทธ์ทางการตลาดโดยพ่อค้าขายตรง พ่อค้ารถเร่ หรือจากทางสื่อโฆษณาต่างๆ ทำให้เกิดปัญหาที่สำคัญของการเลือกใช้ปัจจัยการผลิตทางการเกษตรที่ไม่ถูกต้อง การตลาดและโฆษณาในรูปแบบต่างๆ ของผู้ค้าที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมการใช้ปุ๋ยและวัตถุอันตรายที่ไม่ถูกต้อง ทำให้เกษตรกรหลงเชื่อ โดยการนำสินค้าที่ไม่ได้คุณภาพหรือที่ผิดกฎหมายมาจำหน่ายแก่เกษตรกร เช่น ปุ๋ยปลอม สารป้องกันกำจัดศัตรูพืชปลอม ผิดมาตรฐาน เมล็ดพันธุ์เสื่อมคุณภาพ เป็นต้น เป็นการเพิ่มต้นทุนและผลผลิตที่ได้ไม่คุ้มค่าต่อการลงทุน ทำให้เกิดความเสียหายแก่เกษตรกรอย่างมาก

กรมวิชาการเกษตร เป็นหน่วยงานที่มีบทบาทสำคัญในการศึกษา วิจัย วิเคราะห์ ทดสอบ ตรวจสอบ รับรองเกี่ยวกับพืช และปัจจัยการผลิตทางการเกษตร ตามพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘ พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติปุ๋ย พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งปัจจัยการผลิตเหล่านี้มีความสำคัญต่อการผลิตพืช ทั้งพืชที่ผลิตเพื่อบริโภคภายในประเทศและพืชที่ผลิตเพื่อส่งออกไปยังต่างประเทศ กรมวิชาการเกษตรจึงมีความจำเป็นต้องมีระบบการควบคุมคุณภาพของสินค้า เพื่อใช้ควบคุมกำกับปัจจัยการผลิต ให้ได้มาตรฐานตามข้อกำหนดทางหลักวิชาการ

ดังนั้น สารวัตรเกษตร คือพนักงานเจ้าหน้าที่กรมวิชาการเกษตร ที่มีหน้าที่ในการตรวจสอบ ควบคุม กำกับ ดูแล ปัจจัยการผลิตทางการเกษตร ตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พระราชบัญญัติปุ๋ย และพระราชบัญญัติพันธุ์พืช เพื่อใช้ควบคุมกำกับปัจจัยการผลิต ให้ได้มาตรฐานตามข้อกำหนดทางหลักวิชาการ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต ลดต้นทุนการผลิต และมุ่งเน้นการเพิ่มปริมาณและคุณภาพของผลผลิตให้กับเกษตรกร

ผลงานลำดับที่ ๓

เรื่อง การใช้ชีวภัณฑ์และเทคโนโลยีควบคุมศัตรูพืช ทดแทนการใช้สารเคมี และปุ๋ยเคมี (ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร)

ทะเบียนวิจัยเลขที่ ตามภารกิจของหน่วยงาน

ระยะเวลาดำเนินการ (เดือน ปี พ.ศ. ที่ดำเนินการ) ตุลาคม ๒๕๖๔ – กันยายน ๒๕๖๕

สัดส่วนของผลงาน

รายชื่อ/ตำแหน่ง/สังกัด ผู้ขอประเมิน/ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)	สัดส่วนของ ผลงาน	รับผิดชอบในฐานะ
นางอารีวรรณ ฉิมทับ ตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ สังกัด กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพังงา จังหวัดพังงา สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๗ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๘๐ %	หัวหน้าโครงการ
นายอรรถกร จู้สกุล ตำแหน่ง นักวิชาการเกษตร สังกัด กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพังงา จังหวัดพังงา สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๗ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๒๐ %	ผู้ร่วมโครงการ

เค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ)

ศัตรูพืช ได้แก่ แมลง ไร สัตว์ศัตรูพืช โรคพืช และวัชพืช นับเป็นปัญหาสำคัญต่อการผลิตทางการเกษตร โดยก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผลผลิตทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ สร้างความสูญเสียอย่างมหาศาลทั้งด้านผลผลิตและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายในการป้องกันกำจัด เนื่องจากการป้องกันกำจัดศัตรูพืชโดยใช้สารเคมี เป็นวิธีที่ปฏิบัติได้ง่าย สะดวกและรวดเร็ว จึงเป็นเหตุให้เกษตรกรนิยมใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืชในปริมาณสูง ทำให้ต้นทุนการผลิตเพิ่มขึ้น และมีสารพิษตกค้างเป็นอันตรายกับสิ่งแวดล้อมและมนุษย์ จะเห็นได้จากสถิติการนำเข้าวัตถุอันตรายทางการเกษตร ซึ่งมีปริมาณเพิ่มมากขึ้น โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ มีปริมาณรวม ๑๔๙,๕๔๖ ตัน คิดเป็นมูลค่า ๑๙,๓๒๖ ล้านบาท พ.ศ. ๒๕๕๙ มีปริมาณรวม ๑๖๐,๘๒๔ ตัน คิดเป็นมูลค่า ๒๐,๖๑๘ ล้านบาท (ที่มา สำนักควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร) จึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องประสบปัญหาพิษภัยที่เป็นผลกระทบจากการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืชอย่างไม่ถูกต้อง ปัจจุบันผู้บริโภคมีความต้องการเลือกบริโภคอาหารที่ปลอดภัยและมีคุณภาพตามมาตรฐานความปลอดภัยด้านอาหาร ซึ่งเป็นไปตามความต้องการของผู้บริโภคในแต่ละประเทศและเป็นที่มาของกฎระเบียบที่กำหนดขึ้น เพื่อปกป้องชีวิตและสุขภาพของผู้บริโภคโดยอ้างอิงมาตรฐานสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชที่ใช้ในการควบคุมสินค้าเกษตรและอาหารที่ผลิตและนำเข้าด้านพืชยังไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค มีสารเคมีตกค้าง มีศัตรูพืชและจุลินทรีย์ปนเปื้อน คุณภาพความปลอดภัยของผลผลิตยังไม่เป็นตามมาตรฐานสากลและประเทศผู้นำสินค้าทางการเกษตร เกษตรกรในฐานะผู้ผลิตสินค้าเกษตรส่วนหนึ่งได้พยายามปรับเปลี่ยนวิธีการผลิตมาใช้ชีวภัณฑ์ควบคุมแมลงศัตรูพืชและโรคพืชมากขึ้น ซึ่งจะทำให้ได้ผลผลิตพืชผักที่ปลอดภัยจากสารพิษตกค้าง โดยกลุ่มชีวภัณฑ์ควบคุมแมลงศัตรูพืช ที่สำคัญ ได้แก่ แตนเบียน แตนเบียนไตรโคแกรมมา แมลงหางหนีบ แมลงช้างปีกใส มวนเพศเมียต มวนพิฆาต ไส้เดือนฝอยกำจัดแมลง แบคทีเรียบีที ไวรัสเอ็นพีวี และ เชื้อราเขียวเมตาไรเซียม กลุ่มชีวภัณฑ์ควบคุมสัตว์ศัตรูพืช ได้แก่ เหี้ยอโพรโตซัวกำจัดหนู ส่วนกลุ่มชีวภัณฑ์ควบคุมโรคพืชที่สำคัญ ได้แก่ เชื้อราไตรโคเดอร์มา เห็ดเรืองแสงและแบคทีเรีย Bs เป็นต้น

กรมวิชาการเกษตร ได้ดำเนินการวิจัยและพัฒนาการผลิต และการใช้ชีวภัณฑ์ในการควบคุมศัตรูพืช ทดแทนการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช มีความปลอดภัยต่อมนุษย์ สัตว์ พืช และสภาพแวดล้อม ได้แก่ แตนเบียนควบคุมแมลงศัตรูพืช แมลงหางหนีบ แมลงข้างปีกใส มวนพิษฆาต มวนพิษฆาต ไวรัสเอ็นพีวี แบคทีเรียบีที ไล้เดือนฝอยควบคุมแมลงศัตรูพืชชนิดผง เชื้อราเขียวเมตาไรเซียม เหยื่อโปรโตซัวกำจัดหนู ไตรโคเดอร์มา เห็ดเรืองแสง และ แบคทีเรีย Bs แต่การนำไปใช้ประโยชน์ยังไม่กว้างขวางเท่าที่ควร เนื่องจากแหล่งผลิตอยู่ในหน่วยงานส่วนกลาง ห่างไกลจากเกษตรกรที่ต้องการใช้งานจริง ซึ่งกระจายอยู่ในพื้นที่ทั่วประเทศ

ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพังงา ซึ่งเป็นหน่วยงานที่อยู่ในภูมิภาค จึงได้นำเทคโนโลยีของกรมวิชาการเกษตร ได้แก่ มวนพิษฆาต แมลงหางหนีบ แหนแดง และปุ๋ยหมักเติมอากาศ มาส่งเสริมการใช้และการผลิตให้กับกลุ่มเกษตรกร สมาชิกศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร เพื่อนำไปใช้ในการควบคุมศัตรูพืช ทดแทนการใช้สารเคมี และปุ๋ยเคมี ทำให้เกษตรกรสามารถผลิตพืชที่มีคุณภาพ ปลอดภัย ไม่มีสารพิษตกค้างเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพของผลผลิต มีต้นทุนการผลิตที่ลดลง มีรายได้ที่เพิ่มขึ้น ทำให้เกษตรกรมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นการสนับสนุนนโยบายเกษตรอินทรีย์ของประเทศไทยอีกด้วย

๒. ข้อเสนอแนวคิด จำนวน ๑ เรื่อง

เรื่อง การนำเทคโนโลยีเห็ดเรืองแสงสิรินรัศมีไปใช้ป้องกันกำจัดโรครากเน่าโคนเน่าของทุเรียนในพื้นที่จังหวัดพังงา

๓. ชื่อผลงานเผยแพร่ (ถ้ามี)

๑. สำรวจ รวบรวม อนุรักษ์ และคัดเลือกพันธุ์พืชผักพื้นเมืองภาคใต้
๒. สารวัตรเกษตร

๔. ชื่อเอกสารวิชาการ (ถ้ามี)

ไม่มี

แบบการเสนอข้อเสนอแนวคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน

ชื่อผู้ขอประเมิน นางอารีวรรณ ฉิมทับ ตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ (ตำแหน่งเลขที่ ๒๕๗๕)

สังกัด กลุ่มบริการวิชาการ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพังงา จังหวัดพังงา สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๗ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ขอประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรชำนาญการ (ตำแหน่งเลขที่ ๒๕๗๕)

สังกัด กลุ่มบริการวิชาการ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพังงา จังหวัดพังงา สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๗ จังหวัดสุราษฎร์ธานี กรมวิชาการเกษตร

๑. เรื่อง การนำเทคโนโลยีหีดเรืองแสงสีรีนรัศมีไปใช้ป้องกันกำจัดโรครากเน่าโคนเน่าของทุเรียนในพื้นที่จังหวัด พังงา

๒. หลักการและเหตุผล

ทุเรียน ได้ชื่อว่าเป็น ราชาแห่งผลไม้ (King of the Fruits) เป็นไม้ผลที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจของ ประเทศไทย มีศักยภาพในการผลิตเป็นสินค้าเกษตรส่งออกสร้างรายได้เข้าประเทศปีละกว่า ๑,๐๐๐ ล้านบาท ประเทศไทยมีแหล่งปลูกทุเรียนมาก และส่งออกเป็นอันดับหนึ่งของโลก ผลผลิตทุเรียนจากประเทศไทย ได้รับการยอมรับจากตลาดต่างประเทศว่ามีคุณภาพดีกว่าทุเรียนจากประเทศอื่น เป็นที่นิยมบริโภคอย่างมาก ทำให้มีราคาสูงมาก (มนัส, ๒๕๔๕; นายดำ, ๒๕๓๕) จังหวัดพังงามีการปลูกทุเรียนมากเป็นอันดับที่ ๔ ของ พืชเศรษฐกิจหลักรองจากยางพารา ปาล์มน้ำมัน และมังคุด ซึ่งมีพื้นที่ปลูกทุเรียนทั้งหมด ๗,๘๕๕ ไร่ ซึ่ง นับว่าเป็นไม้ผลเศรษฐกิจอันดับ ๒ ที่สร้างรายได้ให้กับเกษตรกรในจังหวัดพังงา (สำนักงานเกษตรจังหวัด พังงา, ๒๕๖๔) แต่ปัญหาที่สำคัญที่เกษตรกรประสบ คือ ปัญหาโรครากเน่าและโคนเน่าในทุเรียน สาเหตุเกิด จากเชื้อรา *Phytophthora palmivora* Butler (๑๙๑๙) เป็นปัญหาเกิดขึ้นเรื้อรังมายาวนานและสร้างความเสียหายตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน พบการเกิดโรคได้ทุกส่วน ตั้งแต่ราก ลำต้น กิ่ง ใบ และผล ซึ่งหากเก็บเกี่ยวผลทุเรียนและวางบริเวณโคนต้น ทำให้เชื้อเข้าทำลายผลได้ นอกจากนี้เชื้อชนิดนี้ยังอาศัยอยู่ในดินและ ในน้ำ ถึงแม้จะป้องกันกำจัดโดยใช้สารเคมี การระบาดของโรครากเน่าและโคนเน่าก็ยังคงเกิดขึ้นอยู่เป็นประจำ (อมรรัตน์, ๒๕๕๐) เกษตรกรจึงมีความจำเป็นต้องใช้สารเคมีในปริมาณที่มาก และในอัตราที่สูงขึ้น ส่งผลทำให้ต้นทุนในการผลิตเพิ่มขึ้น แต่เกษตรกรได้รายได้จากผลผลิตลดลง และมีสารพิษตกค้างเป็น อันตรายกับสิ่งแวดล้อมและมนุษย์

ดังนั้นจึงควรนำเทคโนโลยีหีดเรืองแสงสีรีนรัศมีมาใช้ เพื่อช่วยในการควบคุมโรครากเน่าโคนเน่าในทุเรียน เพราะหีดเรืองแสงสีรีนรัศมี มีสาร Aurisin A ซึ่งสามารถช่วยควบคุมป้องกันโรครากเน่าโคนเน่าของทุเรียน ได้ (สุริย์พร, ๒๕๕๒) และเป็นสารชีวภัณฑ์จึงปลอดภัยต่อสารเคมี ทำให้ไม่มีสารพิษตกค้างเป็นอันตรายกับ สิ่งแวดล้อมและมนุษย์ นอกจากนี้ยังช่วยลดต้นทุนในการผลิต ได้มากถึง ๗๐ % จากที่เกษตรกรเคยใช้ สารเคมีกำจัดโรครากเน่าโคนเน่ามีต้นทุนเฉลี่ยไร่ละ ๑,๘๐๐ บาทต่อปี แต่ใช้สารสกัดหีดเรืองแสงสีรีนรัศมีมี ต้นทุนอยู่ที่ไร่ละ ๕๐๐ บาทต่อปีเท่านั้น (สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช กรมวิชาการเกษตร, ๒๕๖๕) ทำให้เกษตรกรมีรายได้ในครอบครัวที่เพิ่มขึ้นอย่างมั่นคง และสามารถพึ่งพาตัวเองได้อย่างยั่งยืนจากการปลูก ทุเรียน

๓. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

จากปัญหาโรครากเน่าโคนเน่าในทุเรียนของเกษตรกรจังหวัดพังงา หากมีการปล่อยทิ้งไว้โดยไม่มีวิธีการควบคุมป้องกันและรักษาที่เหมาะสม และมีประสิทธิภาพ จะทำให้เกษตรกรประสบภาวะการขาดทุนในการทำสวนทุเรียน ส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้ในครอบครัวที่ลดลง และต้องหันไปปลูกพืชชนิดอื่นทดแทน ดังนั้นจึงควรนำเทคโนโลยีการใช้เห็ดเรืองแสงสีรีนรัศมีมาช่วยในการควบคุมโรคเน่าโคนเน่าในทุเรียน เพื่อช่วยลดการใช้สารเคมี ทำให้เกษตรกรผู้ปลูกทุเรียนในพื้นที่จังหวัดพังงามีรายได้ในครอบครัวที่เพิ่มขึ้น ต้นทุนการผลิตลดลง และมีสุขภาพร่างกายแข็งแรงไม่มีสารพิษตกค้างทั้งตัวเกษตรกรเอง ผู้บริโภค และสิ่งแวดล้อม

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. เกษตรกรได้วิธีและทราบถึงเทคโนโลยีการนำเห็ดเรืองแสงสีรีนรัศมีมาใช้ในการควบคุมโรครากเน่าโคนเน่าจากเชื้อรา *Phytophthora palmivora* Butler ในทุเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๒. ส่งเสริมการใช้ชีวภัณฑ์เห็ดเรืองแสงสีรีนรัศมีของกรมวิชาการเกษตร กระจายสู่กลุ่มเกษตรกร เพื่อลดการใช้สารเคมีทางการเกษตร
๓. เกษตรกรรู้จัก และมีความพึงพอใจกับเทคโนโลยีการนำเห็ดเรืองแสงสีรีนรัศมีมาใช้ในการควบคุมโรครากเน่าโคนเน่าในทุเรียน
๔. สามารถช่วยลดต้นทุนการผลิต ทำให้เกษตรกรมีรายได้ที่เพิ่มขึ้นอย่างมั่นคง และยั่งยืน
๕. ได้แปลงต้นแบบสาธิตการนำเทคโนโลยีเห็ดเรืองแสงสีรีนรัศมีมาใช้ในการควบคุมโรครากเน่าโคนเน่าในทุเรียน

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

๑. จำนวนเกษตรกรสามารถนำเทคโนโลยีเห็ดเรืองแสงสีรีนรัศมีมาใช้ในการควบคุมโรครากเน่าโคนเน่าในแปลงทุเรียนของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๒. จำนวนแปลงเกษตรกรผ่านการตรวจรับรองการการผลิตทุเรียนคุณภาพตามมาตรฐานเกษตร GAP และมาตรฐานเกษตรอินทรีย์
๓. จำนวนเกษตรกรที่มีความพึงพอใจกับเทคโนโลยีการนำเห็ดเรืองแสงสีรีนรัศมีมาใช้ในการควบคุมโรครากเน่าโคนเน่าในสวนทุเรียน
๔. จำนวนเกษตรกรที่สามารถลดต้นทุนการผลิต และมีรายได้ในครัวเรือนที่เพิ่มขึ้น
๕. จำนวนแปลงต้นแบบสาธิตการนำเทคโนโลยีเห็ดเรืองแสงสีรีนรัศมีมาใช้ในการควบคุมโรครากเน่าโคนเน่าในทุเรียน

(ลงชื่อ)

(นางอารีวรรณ จิมทับ)

ผู้ขอประเมิน

(วันที่) ๑๒ / ตุลาคม / ๒๕๖๕